

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek.

List velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr. za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v stolnem farovžu. Deležniki tiskovnih društev dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodava knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisni se ne vračajo, neplačani listi ne sprejemajo. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr., in vsakokrat za kolec 30 kr.

Vse rodoljube

in prijatelje pravične stvari na slov. Štajerskem prav lepo prosimo, naj nam blagovolijo iz vsake politične srenje na znanje dati imena volilcev od poslednje volitve s pristavkom, za ktere kandidata je vsak glasoval. Če nam rodoljubi to pristrčno željo izpolnijo, razglasimo potem v posebni dokladi ves imenik, ki nam bo najbolj jasno kazal, kje da je ljudstvo najbolj zanemarjeno, kje torej najbolj treba pomoči, da se popravi, kar je dozdej zanemarjeno bilo.

Uredništvo „Gospdja.“

Živa potreba kat. političnih društev.

„Najboljši prijatelj svojemu ljudstvu je, kdor mu brez ovinkov resnico pové.“

Dr. Rieger.

Večkratne nesrečne volitve v deželni zbor vzbudile so prepričanje, da nam je političnih društev treba, v katerih se naj ljudstvo svojih pravic, pa tudi svojih dolžnosti zaveda, da ne bo več ob volitvah uboga čreda nevednežev, katere zapeljivec slepi in goni, kamor če. In ker nam je brezverski liberalizem v državnem in deželnem zboru v verske in cerkvene zadeve začel segati, smo čutili potrebo „katoliško-političnih društev“, ki bi naj ljudem tudi kazale nevarnosti od teh strani ter budile navdušenje za večne pravice krščanstva in sv. kat. cerkve.

Pri vsem tem, da imamo Slovenci tako silno malo delalnih moči, se nam je vendar posrečilo na več krajih ustanoviti in vzdržati take društva. Če kedaj, prepričale so nas skušnje ob poslednjih volitvah v državni zbor, kako silno dobro da so pol. društva, da pa takih vse premalo še imamo.

V krajih, kder so društva, bila je zmaga očitno na naši strani. Glejte v Slovensgradec, Konjice, Šent-Lenart, sv. Jur na Šavnici, Sv. Lovrenc pri Ptuj — povsod so društveniki kot volilni možje trdno stali kot skala za pravično reč. Še celo v Vozenicah in v Mariboru, kder društva pri zaslepljenih domačinih nijedne podpore, marveč še najhujšega nasprotovanja najdejo, še celo tukaj so vsaj nekteri značajni volilci sad društvenega delovanja.

Da ni društev, bi narodnih volilcev okoli naših po nemškutariji in liberalizmu okuženih mest in trgov pač zastoj iskali. Kaj pomaga še tako prepričalno dokazovati in lepo prositi, da se naj le katoliški kandidati volijo, če pa ljudje tega ne berejo, premnogi celo brati ne morejo, drugi tudi nočejo alj pa tudi ne umejo, kar berejo? Pri našem ljudstvu, ki je vsled stoletnega ponemčevanja po šolah grozno v omiki zaostalo, je treba pred vsem žive besede v društvih, da se ljudstvo zavé in spozna nevarnosti, ki mu preté. Društveno življenje daje ljudem pogum in stanoovitnost, da jih strahovanje, sleparije in šuntanja nasprotnikov omamiti ne morejo.

Kam so se obračali naši kandidatje ob času pred volitvami? Do kat.-političnih društev. Kde je našel osredni odbor največ podpore? Pri društvih. Kdo je skrbel, da so že prvotne volitve v redu se vršile? Največ naše društva. Nasproti pa: Kde je bilo največ nereda? Kde smo najbolj propali? Kde je sovražnik v odločilnem trenutku najbolj ljudi zbegal? Vse to le po onih krajih, kder društev ni. Brez šol ne more se mladež učiti; brez orožja in kosarn se ne morejo vojaki bojnega posla privaditi; brez bučelnjaka in matice ne moreš bučel rediti in medu dobiti, — in brez političnih društev se ne bo ljudstvo navadilo političnega boja, ne bo nikdar prišlo do spoznanja,

Denašnji list ima 1/4 pole priloge.